

כט. מה יהא בדמים רבי טרפון אומר ישתמש בהן ר"ע לא ישתמש. חלקן רק כשנשתמש בהן, אבל לא נשתמש בהן, אם אבדו - פטור. לימא תיהוי תיובתא דרב יוסף.

דאתמר, שומר אבידה. לרבה: כשומר חנם, לרב יוסף: כשומר שכר.

יתרין רב יוסף: גניבה ואבידה - לכו"ע חייב, וחלקו באונסין דשואל.

דלר"ט: התירו רבנן להשתמש בהם, והוא כשואל עלייהו.

ולר"ע: לא התירו לו, ולכך אינו שואל עליהם.

- 'לפיכך' דר"ע משום, לפיכך דרבי טרפון.

- ולפיכך דר"ט כיון שהתירו כמי שהשתמש בהם וחייב באחריות

והך דאבדו, - כרבה דנגנבו ליסטים מזוין, ואבדו שטבעה ספינתו בים

ריא"ש: הלכה כרבי טרפון [שישתמש וחייב באחריות].

כ"ט: זה דווקא באבידה אבל במעות שלא טרח לא,

וכן הורה רב יוסף לרחבה שהיו בידו מעות יתומים.

משנה. מצא ספרים קורא בהן אחד לל' יום, ואם אינו יודע לקרות גוללן.

אבל לא ילמוד בהן בתחילת, ולא יקרא אחר עמו.

כסות מנערה אחד לל' יום, ושומחה לצרכה, אבל לא לכבודו.

כלי כסף וכלי נחושת - משתמש בהן לצרכן, אבל לא לשחקן.

כלי זהב וכלי זכוכית - לא יגע בהן עד שיבוא אליהו.

מצא שק או קופה וכל דבר שאין דרכו ליטול - לא יטול.

שמואל: המוצא תפילין בשוק - שם דמיהן ומניחן לאלתר.

מתיב רבינא: ספרים קורא בהן אחד לל' יום, ואם אינו יודע לקרות גוללן. ולא מניחן

תירין אביי: תפילין מצויים אצל בית חבו, וספרים לא מצויים.

ספר תורה

ת"ד: השואל ס"ת מחבירו לא ישאילנו לאחר, פותחו וקורא בו,

ובלבד שלא ילמוד בו בתחילה ולא יקרא אחר עמו - בענין אחד.

וכן המפקיד ס"ת אצל חבירו גוללו כל י"ב חדש, פותחו וקורא

בו, אם בשבילו פתחו - אסור.

סומכוס: בחדש ל' יום ובישן י"ב חודש ראב"י: בשניהם י"ב חדש.

השואל ספר תורה מחבירו הר"ז לא ישאילנו לאחר. ואפי' כל

מילי

דבאן שנה רבי אין השואל רשאי להשאיל, ואין השוכר רשאי להשכיר.

ס"ת קמ"ל דלא לימא דנח"ל לאדם שתעשה מצווה בממונו

פותחו וקורא בו, - קמ"ל לסיפא שלא ילמוד בו בתחלה

והך דלא יקרא פרשה וישנה, ולא יקרא בו פרשה ויתרגם ולא יפתח

בו יותר משלשה דפין, ולא יקראו בו ג' בני אדם בכרך אחד.

אבל שנים קורין, - היינו בשני ענינים דלא אתי לשמוטי

מצא כסות מנערה אחד לשלשים יום.

וקשה מרי"ו דמי שיש לו אומן בכיתו - ינער בכל יום [שהניעור מזיק לגלימה]

- ודחי' א. נייעור בכל יום קשה, אבל לא פעם בל' יום.

ב. באדם אחד אין הניעור קורעה משא"כ בשנים

ג. ביד מועיל במקל מזיק

ד. בצמר - קשה לה שנמתחת ונקרעת משא"כ בכותנה.

רי"ו: נח לשתות כוס מכשפות ולא כוס מים פושרים,

ודווקא בכלי מתכות, ולא רותח, וכשלא שם תבלין.

ארי"ו: מי שהניח לו אביו מעות הרבה ורוצה לאבדן

ילבש בכלי פשתן - בכותנה רומית, וישתמש בכלי זכוכית לבנה,

וישכור פועלים ואל ישב עמהן - המנהיגים לשוורים שהפסדם מרובה.